

Даниял кітабы — сексен бесінші бөлім

Пайғамбарлық сапардың ашылуы: тарихи белестердің құдайлық байланысы

Jeff Pippenger

2024-02-18

1863 жылғы бүліктен кейін бір жүз жиырма алты жыл өткен соң, 1989 жылы Даниялдың он бірінші тарауының соңғы алты аяты ашылды. Сол жылы алғаш ашылған білім қасиетті тарихтағы реформалау желілерін тану және олардың бәрі бір-біріне параллель екендігі туралы аян болды. Содан кейін, 1992 жылы, соңғы алты аяттың нұры ашыла бастады. Осы ақиқаттардың алғашқы жария таныстырылымдары 1994 жылы болды, ал тақырып реформалау желілері еді. 1996 жылы “The Time of the End” атты журнал жарық көрді, онда Даниялдың он бірінші тарауының соңғы алты аяты айқындалды.

1996 жыл — бұл хабардың ресмилендірілген жылы болды; бұл William Miller-дің хабарының 1831 жылы ресмилендірілуімен параллель болатын waymark. Miller-дің хабары соттың ашылуы туралы жариялау болды, ал Daniel он бірдің соңғы алты аяты соттың жабылуы туралы жариялау болды. Miller-дің хабарының тақырыбы — Киелі кітапта ашылған пайғамбарлық уақыт еді. Daniel он бірдің соңғы алты аятының тақырыбы — қазіргі Рим (солтүстіктің жалған патшасы) болды. Miller-ге ашылған әдіснама — оның пайғамбарлықты түсіндірудің 14 ережесі еді. 1989 жылы ашылған әдіснама — реформалық қозғалыстардың «line upon line» қағидасы болды.

Миллердің еңбегі он екі жүз алпыс жыл бойы дүниеде күшінде болған папалық дәстүрлер мен әдет-ғұрыптарға қарама-қарсы Құдай Сөзін беделді ретінде орнықтыруды қамтыды. Осы себептен Миллердің хабары алғаш рет 1831 жылы жарияланды (осылайша Миллердің хабары ресми түрде бекітілді), бұл King James Bible басылып шыққаннан кейін дәл екі жүз жиырма жыл өткен соң болды. Future for America ұйымының еңбегі жақын арада келетін жексенбілік заң кезінде папалықтың өлімге соқтыратын жарасын сауықтырудағы Америка Құрама Штаттарының рөлін анықтау болды. Осы себептен The Time of the End журналы 1996 жылы жарияланды (осылайша хабар ресми түрде бекітілді), бұл Америка Құрама Штаттарының 1776 жылы басталуынан кейін дәл екі жүз жиырма жыл өткен соң болды.

Әрбір реформалық қозғалыстың тақырыбын тарихи анықтамалық нүктемен байланыстырып тұрған екі жүз жиырма жылдың мойындалуы 2001 жылғы 11 қыркүйектен көп кейін ғана танылды; өйткені дәл сол күні үшінші қасірет жеткенге дейін Жаратқан Ие Өз халқын Еремия кітабының алтыншы тарауының он алтыншы және он жетінші аяттарындағы көне соқпақтарға қайта жетелеген жоқ. Сол жерде “жеті уақыттың” нұры қайта ашылды, әрі сол нұр дамыған сайын екі жүз жиырманың Даниял кітабының сегізінші тарауының он үшінші және он төртінші аяттарын өзара байланыстыратын сан екені айқын болды. Он үшінші аятта пайғамбарлық тарихтың “chazon” көрінісі айқындалады, ал он төртінші аятта “appearance”-тің “march” көрінісі айқындалады. Осы екі аяттың арасындағы байланыс —

Жәбірейілдің Даниялға үйретуге келген нәрсесі, ал Даниял соңғы күндерде осы екі көріністің арасындағы байланысты түсінетін Құдай халқын білдіреді.

Он үшінші аяттағы аян «жеті уақытты» (екі мың бес жүз жиырма жылды), ал он төртінші аяттағы аян екі мың үш жүз күнді (жылды) білдіреді. Яһуданы, Иерусалимді және ғибадатхананы бейнелейтін оңтүстік патшалық Яһудаға қарсы «жеті уақыт» б.з.д. 677 жылы басталды, ал Иерусалим мен ғибадатхананың қалпына келтірілуін айқындайтын екі мың үш жүз жыл б.з.д. 457 жылы басталды.

Екі жүз жиырма жыл осы екі көріністі өзара байланыстырады, әрі екі жүз жиырма саны басқа ұлтшылдық пен папалықтың қаңыратып-жоюшы күштері арқылы әскер мен киелі үйдің тапталуының, яғни шашыратылу мен Құдайдың қаһары ретінде бейнеленген жайттың арасындағы байланыстың нышаны деп танылды. Екі жүз жиырма жыл киелі үйді таптау жөніндегі шайтандық істің көрінісін сол ғибадатхананы қалпына келтіру жөніндегі құдайшыл істің көрінісімен байланыстырды. Сондықтан екі жүз жиырма жыл киелі байланысты білдіретін нышан болып табылады.

Миллериттік қозғалыс 1863 жылғы бүлікпен аяқталып, содан кейін дәл жүз жиырма алты жылдан соң үшінші періштенің қозғалысы келгені сияқты, бұл екі қозғалыстың “жеті уақыт” (жүз жиырма алты) рәміздігі арқылы байланысқанын айқындағандай, екі жүз жиырма жыл 1831 жылы Миллердің Киелі кітап хабарын орнықтыруын 1611 жылы King James Bible-дің жарық көруімен байланыстырды; сол сияқты, дәл осы уақыт кезеңі Американың ақырын айқындаған кезде Future for America-ны Американың басталуымен де байланыстырды.

1844 жылғы 22 қазанда Келісімнің Хабаршысы, алғашқы қаһардың соңы болған 1798 жылдан бастап соңғы қаһардың соңы болған 1844 жылға дейінгі қырық алты жылдың ішінде Өзі тұрғызған ғибадатханаға кенеттен келді. Оның ғибадатханаға кіруінің алдында Мәсіхтің Иерусалимге салтанатты кіруі арқылы алдын ала бейнеленген Түн ортасындағы айқай қозғалысында Киелі Рухтың төгілуі болды. Бұл екі куәгер Түн ортасындағы айқай қозғалысы соңғы күндерде қайталанғанда, Мәсіхтің жүз қырық төрт мыңның ғибадатханасын тұрғызған болатынын дәлелдейді. Он қыз туралы астарлы әңгімедегі Түн ортасындағы айқай орындалатын осы екі қозғалыс бір-біріне параллель.

«Мені он қыз туралы астарлы әңгімені жиі еске салады: олардың бесеуі дана, ал бесеуі ақылсыз еді. Бұл астарлы әңгіме сөзбе-сөз орындалды және орындала да береді, өйткені оның дәл осы уақытқа арналған ерекше қолданылуы бар; әрі ол үшінші періштенің хабары сияқты орындалды және заманның ақырына дейін осы шақтағы ақиқат болып қала береді». Review and Herald, August 19, 1890.

Миллершілердің тарихы (бірінші періштенің қозғалысы) 1798 жылы Даниял кітабының мөрі ашылған кезде басталған Құдай күдіретінің үдей түскен көрінісін бейнелейді. Бұл күдірет 1840 жылғы 11 тамызда Аян кітабының оныншы тарауындағы періште түскен кезде күшейе түсті. Содан кейін 1844 жылғы 19 сәуірдегі алғашқы түңілу келді, ал түптің түбінде ол 1844 жылғы 12 тамызда басталған Экзетер лагерлік жиналысында Киелі Рухтың

төгілуіне алып келіп, 1844 жылғы 22 қазанға дейін бүкіл елге тасқын толқындай жайыла берді.

Future for America-ның (үшінші періштенің қозғалысының) тарихы 1989 жылы Даниял кітабының мөрі ашылған кезде басталған Құдай күдіретінің барған сайын күшейе түскен көрінісін білдіреді. Бұл құдірет 2001 жылғы 11 қыркүйекте Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періште төмен түскен кезде артты. Содан кейін 2020 жылғы 18 шілдедегі алғашқы түңілу келді; ол, ақыр соңында, Киелі Рухтың төгілуіне алып келеді, әрі бұл төгілу Михаил орнынан тұрғанға және адамзаттың сынақ мерзімі жабылғанға дейін жер бетіне өрттей жайыла береді.

1844 жылдың 22 қазанында бірнеше пайғамбарлықтар орындалды; бұл, өз кезегінде, жуықтап келе жатқан жексенбілік заң кезінде де бірнеше пайғамбарлықтың қайтадан орындалатынын айқындайды. Сол пайғамбарлықтардың бірі — Хабаққұқ кітабының екінші тарауында бейнеленген аяанның кідіруі. Хабаққұқтың екінші тарауы бірінші де, үшінші де періштелер қозғалысының тәжірибесін айқындады. Екі қозғалыс та Киелі кітапты дұрыс түсіндіру әдіснамасына қатысты тартысқа тап болады; бұл тартыс қозғалыстың өкілдері мен пікірталас үдерісі барысында айналып өтіліп жатқан бұрынғы таңдалған халықтың арасында жүзеге асады.

Бірінші періштенің тарихындағы сақшылар қорғауға тиіс болған хабар — түптің түбінде 1843 және 1850 жылдардағы екі қасиетті кестеде бейнеленген ақиқаттарды (Миллердің асыл тастарын) айқындау еді. Пікірталас үдерісінде өзара қарсы тұрған екі топтан бөлінуді белгілеген бір түңілу орын алатын, әрі адалдарға анағұрлым терең бағышталуға шақыру берілетін еді.

Содан кейін Хабаққұқ іргелі ақиқаттарды сынау үдерісіне қатысқан екі топтың арасындағы айырмашылықты айқындайды. 1844 жылғы 22 қазанда үнсіздікке түскен осы екі топ арасындағы пікірталасты қамтыған сол сынақ үдерісі Хабаққұқ кітабының екінші тарауы аяқталған тұста дәл сонда аяқталды.

Ал Жаратқан Ие Өзінің қасиетті ғибадатханасында; Оның алдында бүкіл жер беті үнсіз қалсын. Абақұқ 2:20.

Иеміз кенеттен Өзінің миллершіл ғибадатханасына кірді, және сол кезде бүкіл жер үндемей тұруға тиіс болды, өйткені Кешірім Күнінің антитиптік күні жетіп, өлгендерге үкім шығарылуы басталған еді. Хабаққұқ кітабының екінші тарауындағы пайғамбарлық тарих 1844 жылдың 22 қазанында аяқталды, ал Иса әрдайым бір нәрсенің ақырын екінші бір нәрсенің басталуымен сәйкестендіреді. Қасиетті орын мен әскердің аяққа тапталуының екі мың бес жүз жиырма жылдық екі көрінісінің, сондай-ақ қасиетті орын мен әскердің қалпына келтірілуі туралы көріністің басталуы бірге басталды, бірақ аралары екі жүз жиырма жылмен бөлінген еді; ал олар аяқталған кезде, олардың аяқталғаны Хабаққұқ кітабының ЕКІНШІ тарауының ЖИЫРМАСЫНШЫ аятында айқын көрсетілді.

Жақында күшіне енетін жексенбілік заң кезінде бірнеше пайғамбарлық орындалады. Сол пайғамбарлықтардың бірі — Хабаққук кітабының екінші тарауында бейнеленген аянның кідіруі. Хабаққук кітабының екінші тарауы бірінші және үшінші періштелер қозғалысының екеуінің де тәжірибесін айқындайды. Екі қозғалыс та дұрыс киелі кітаптық әдіснама жөніндегі таласқа тап болады; бұл талас қозғалыстың өкілдері мен талас үдерісі барысында айналып өтіліп жатқан бұрынғы таңдалған халықтың арасында жүзеге асады.

Үшінші періштенің тарихын күзетшілер қорғауға тиіс хабар — ақырында 1843 және 1850 жылдардағы екі қасиетті кестеде бейнеленген ақиқаттардың (Миллердің асыл тастарының) айқындалуы болып табылады. Пікірталас үдерісі барысында екі қарама-қарсы таптың арасындағы айырылуды белгілеген бір түңілу болды, сондай-ақ адалдар үшін тереңірек бағышталуға шақыру берілді. Содан кейін Хабаққук іргетастық ақиқаттардың сыналу үдерісіне қатысқан осы екі таптың арасындағы айырмашылықты айқындайды. Екі таптың арасындағы пікірталас арқылы бейнеленген сол сыналу үдерісі, Хабаққук кітабының екінші тарауы аяқталған жерде, яғни жуырда келетін жексенбілік заң тұсында, толық аяқталады.

Алайда Жаратқан Ие Өзінің қасиетті ғибадатханасында; Оның алдында бүкіл жер беті үнсіз тұрсын. Хабаққук 2:20.

Жаратқан Ие кенеттен жүз қырық төрт мыңның ғибадатханасына кіреді, сонда бүкіл жер беті үнсіз қалады, өйткені татуластырудың бейнелік емес Ұлы күні тірілердің сотына жетеді. Хабаққук кітабының екінші тарауындағы пайғамбарлық тарих жуық арада келетін жексенбілік заңмен аяқталады, ал Иса әрдайым бір нәрсенің ақырын екінші бір нәрсенің басталуымен сәйкестендіреді.

Тірілерге қатысты сот 2001 жылғы 11 қыркүйекте басталды, бірақ сот — бұл үдеріс. Сол үдеріс Құдайдың үйінен басталып, кейін Құдай үйінен тысқары тұрғандарға сот келетін межеге жетеді. Нью-Йорк қаласының алып ғимараттары құлатылған кезде, Иерусалимнің арасынан өтіп, қауымда жасалып жатқан жиіркенішті істер үшін күрсініп, зар илейтіндерге, сондай-ақ ел ішінде жасалып жатқан жиіркенішті істер үшін де белгі қоятын мөрлеуші періште бейнелейтін сот басталды. Жақында келетін жексенбілік заң кезінде Мәсіх жүз қырық төрт мыңның ғибадатханасын тұрғызу ісін аяқтаған болады, ал жоюшы періштелер Иерусалимге сот әкеледі.

Содан кейін жүз қырық төрт мың ту іспетті көтеріліп, Даниял кітабының он бірінші тарауы, қырық бірінші аятында Едом, Моаб және Аммон ұлдарының таңдаулылары арқылы бейнеленген басқа отар үшін тірілерге қатысты сот басталады.

Бірінші періштенің миллериттік қозғалысын қарастырсақ та, үшінші періштенің құдіретті қозғалысын қарастырсақ та, реформаторлық қозғалыстың тұтас тарихы Киелі Рухтың төгілуімен шегіне жететін ақиқаттың барған сайын арта түсетін аянын білдіреді. Киелі Рухтың төгілуі — соңғы күндер туралы пайғамбарлықтардың негізгі өзегі. Міне, сондықтан да ақымақ қыздарда май жоқ, ал даналарда бар. Май — жаңбыр.

Олар: «Егер еркек өз әйелін ажыратып жіберсе, ал ол одан кетіп, басқа еркектің әйелі болса, ол оған тағы қайтып бара ма? Сол жер қатты арамдалмай ма? Бірақ сен көптеген көңілдермен жезөкшелік жасадың; соған қарамастан, Маған қайта орал», — дейді Жаратқан Ие. «Көздеріңді биік қыраттарға көтеріп, қай жерде сенің арамдалмағаныңды кара. Жолдардың бойында сен олар үшін шөлдегі арабтай отырып алдың; жезөкшелігіңмен және зұлымдығыңмен жерді арамдадың. Сондықтан нөсерлер тоқтатылды, кеш жауын болған жоқ; сенде жезөкшенің маңдайы болды, ұялуға бас тарттың. Енді осы уақыттан бастап Маған: “Әкем, Сен менің жастығымның Жетекшісің”, — деп жалбарынбайсың ба?» Еремия 3:1–4.

Бұл үзіндіде (және барлық пайғамбарлар соңғы күндер туралы айтады) Құдай Өз халқының жезөкшелікке салынғанын, тіпті олардың маңдайы жезөкшенің маңдайындай болғанын айқындайды. Соңғы күндердің жезөкшесі — папалық билік, ал маңдай саналы түрде қабылданған шешімді білдіреді. Соңғы күндердегі Құдай халқы зұлым, бірақ Құдай оларға соңғы шақыруды ұсынып отыр, әйтсе де олар жезөкшемен бірдей шешімге келген шекке жетті. Олар Езекиел кітабының сегізінші тарауындағы төртінші ұрпақта бейнеленгендей, күнге табынуға дайын болатын, төртінші ұрпақ арқылы бейнеленген мінез-құлықты қалыптастырды.

«Адамгершілік түнегінің арасында шынайы нұрдың жарқырайтын уақыты келді. Үшінші періштенің хабары дүниеге жіберілді; ол адамдарды маңдайларына немесе қолдарына аңның не оның мүсінінің таңбасын қабылдамауға ескертеді. Бұл таңбаны қабылдау дегеніміз — аңның жасаған шешімімен бірдей шешімге келу және Құдай сөзіне тікелей қарсы шығып, сол бірдей идеяларды жақтау деген сөз. Осы таңбаны қабылдайтындардың бәрі туралы Құдай былай дейді: “Сол да Құдай қаһарының шарасына қоспасыз құйылған Оның ашу-ызасының шарабынан ішеді; әрі қасиетті періштелердің алдында және Тоқтының алдында от пен күкірт ішінде азап шегеді.”»
Review and Herald, July 13, 1897.

Еремия соңғы күндердегі Құдай халқын жезөкшенің маңдайына әлдеқашан ие болып қойғандар ретінде сипаттап отыр. Олар «зұлым» болғандықтан, аңның таңбасын қабылдаудың табалдырығында тұр. Жаңа ғана келтірілген үзіндіде Уайт қарындас былай деп жалғастырады:

«Егер ақиқаттың нұры саған ұсынылып, төртінші өсиеттің сенбісі ашылып көрсетілсе, әрі Құдай Сөзінде жексенбіні ұстауға ешқандай негіз жоқ екені айқындалса, ал сен соған қарамастан жалған сенбіге жабысып, Құдай “Менің қасиетті күнім” деп атайтын сенбіні қасиетті түрде сақтаудан бас тартсаң, онда сен аңның таңбасын қабылдайсың. Бұл қашан болады? — Сені жексенбі күні еңбектен тыйылып, Құдайға құлшылық етуге бұйыратын жарлыққа мойынсұнғаныңда, әрі Киелі кітапта жексенбінің кәдімгі жұмыс күнінен өзге нәрсе екенін көрсететін бірде-бір сөз жоқ екенін біле тұра, сен аңның таңбасын қабылдауға келісім беріп, Құдайдың мөрінен бас тартасың. Егер біз осы таңбаны маңдайымызда не қолымызда қабылдайтын болсақ, онда тілалмайтындарға қарсы жарияланған үкімдер біздің де үстімізге түсуге тиіс. Ал тірі Құдайдың мөрі Жаратқан Иенің сенбісін ар-ожданмен сақтайтындардың үстіне қойылады.»

«Сонда Құдай жер бетіндегі адамның зұлымдығының ұлы екенін, әрі оның жүрек ойларының барлық қиялы үнемі тек жамандық екенін көрді.... Жер де Құдайдың алдында бұзылған еді, әрі жер зорлық-зомбылыққа толды.... Сонда Құдай Нұхқа: “Менің алдыма бүкіл тәннің ақыры келді; өйткені жер олар арқылы зорлық-зомбылыққа толды; міне, Мен оларды жермен бірге құртамын”,— деді». Олар әділ халық игілігіне жаратқан жерді арамдағандары үшін жойылып кетуге тиіс болды.

“Мәсіх: ‘Нұхтың күндерінде қалай болса, Адам Ұлының күндерінде де солай болады’,— деп жариялады. Ал шынында солай емес пе? Күнделікті газеттерге көз жүгіртетін кез келген адам қылмыстардың ұзақ тізімін көреді: маскүнемдік, ұрлық, тонау, жымқыру, кісі өлтіру. Кейде әлдебір адамның өзіне тиесілі емес ақшаға не мүлікке ие болу ниеті қанағаттандырылуы үшін, тұтас отбасылар да қырып-жойылады. Адамдар Құдайдың өсиеттерін ашық түрде елемейтіндіктен, дүние шын мәнінде Нұхтың күндеріндегі күйіне қайта айналып барады.” Review and Herald, July 13, 1897.

Еремия соңғы күндердегі күнге тағзым етуге таяп қалған Құдай халқын айқындап көрсетеді; әрі ол солай еткенде: «жауын-шашын ұсталып қалды, соңғы жаңбыр болған жоқ; сенде жезөкшенің мандайы болды, ұялудан бас тарттың»,— деп оларды сипаттайды. Соңғы күндердегі Құдай халқының «зұлымдары» соңғы жаңбырды қабылдамай отыр, әрі олар ұялудан бас тартады, өйткені олардың ойлары Нұхтың тарихында бейнеленгендей, сондай-ақ Езекиел кітабының сегізінші тарауындағы екінші жиіркеніштіктегі бейнелер бөлмелерінде көрсетілгендей, үнемі зұлымдыққа айналған.

Еремия Құдай халқының соңғы күндердегі ұялмайтын зұлымдарын өздерінің «жастық шағының жетекшісіне» сол «уақыттан» «жалбарынуға» нұсқайды. Адвентизмнің жастық шағының жетекшісі Хабакуктың екі тақтасы және онда бейнеленген асыл тастар болды. Құдай халқының соңғы күндеріндегі зұлымдардың басына мәңгілік өлім әкелгелі тұрған зұлымдықтан құтылудың жалғыз үміті — бастауында жетекші болған, 1798 жылы «ақыр заманға» жеткен Құдайға жалбарыну.

Бірінші не үшінші періштенің тарихындағы мәселе — кеш жауынды қабылдайсың ба, әлде қабылдамайсың ба, соған байланысты. Кеш жауын халықтар қаһарланған кезде, 2001 жылғы 11 қыркүйекте басталды.

«Сол уақытта, құтқарылу ісі аяқталуға таяғанда, жер бетіне ауыртпалық келе бастайды, әрі халықтар қаһарланатын болады, дегенмен үшінші періштенің ісіне кедергі келтірмеу үшін тежеліп тұрады. Сол уақытта “кейінгі жаңбыр”, яғни Иеміздің алдынан келетін сергіту, үшінші періштенің зор дауысына күш беру және әулиелерді жеті соңғы пәле төгілетін кезеңде нық тұруға дайындау үшін келеді». Early Writings, 85.

«Кейінгі жаңбыр», ол сондай-ақ «сергіту» деп те аталады, халықтар қаһарланған кезде басталды, әрі сол уақытта «құтқарылу ісі» жабыла бастады. Аян кітабының жетінші тарауындағы төрт періште жүз қырық төрт мыңның мөрленуі жүзеге асырылғанша төрт желді тежеп ұстап тұр, ал Езекиел кітабының тоғызыншы тарауында бұл іс Иерусалимде жасалып жатқан жиіркенішті істер үшін күрсініп, зарлайтындардың маңдайына белгі

қоятын періштелер арқылы бейнеленген. 2001 жылғы 11 қыркүйекте періштелер жүз қырық төрт мыңның маңдайларына белгі қоюдың қорытындылау ісін бастады.

Үшінші періштенің қорытынды ісі кейінгі жаңбырдың төгілуі кезінде жүзеге асады; бұл сондай-ақ хабар болып табылатын «сергіту» де болып табылады.

Ол кімдерге былай деді: «Шаршағанды тынықтыра алатын тынығу — міне, осы; сергіту де — міне, осы». Алайда олар құлақ асқысы келмеді. Ишая 28:12.

Олардың Ишаяда тыңдаудан бас тартатын хабары — мүдірген тілдер арқылы жеткізілетін және «жол үстіне жол» әдіснамасын бейнелейтін сынақ хабары.

Бірақ Жаратқан Иенің сөзі оларға өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет; жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда аздап, онда аздап болды; сондықтан олар жүріп барып, шалқасынан құлап, мерт болып, тұзаққа түсіп, ұсталып қалсын. Сондықтан, Иерусалимде осы халықты билеп отырған, келемеждеуші адамдар, Жаратқан Иенің сөзін тыңдаңдар. Өйткені сендер: «Біз өліммен келісім жасадық, әрі о дүниемен уағдаластық; тасқындаған жазалаушы қамшы өткен кезде, ол бізге жетпейді; өйткені біз өтірікті панамыз еттік, әрі жалғандықтың астына жасырындық»,— дедіңдер. Ишая 28:13–15.

Жаратқан Иенің сөзі — тыныштық пен сергітудің хабары (кешкі жауын) болып табылатын, оларды «артқа кетіп, шалқасынан құлап, быт-шыт болып сынуына, тұзаққа түсіп, қолға түсуіне» себеп болатын сөз — «Иерусалимдегі осы халықты билеп отырған келемеждеуші адамдарға» беріледі. Иерусалим — періштелер күрсініп, зар еңірегендерге белгі қоятын жер, әрі өздеріне тапсырылған сенімге опасыздық жасаған ақсақалдар ең алдымен сонда құлайды.

Құтқарылудың белгісі «істеліп жатқан барлық жиіркеніштер үшін күрсініп, зар еңірейтіндердің» үстіне қойылды. Енді Езекиелдің көрінісінде қыру қаруларын ұстаған адамдар арқылы бейнеленген ажал періштесі жолға шығады; оларға мынадай бұйрық беріледі: «Кәріні де, жасты да, қыздарды да, жас балаларды да, әйелдерді де мүлде өлтіріңдер; бірақ үстінде белгісі бар ешбір адамға жақындамаңдар; әрі Менің киелі орнымнан бастаңыздар». Пайғамбар былай дейді: «Олар үйдің алдында тұрған қариялардан бастады». Езекиел 9:1–6. Жою ісі өздерін халықтың рухани сақшылары ретінде танытқандардың арасынан басталады. Жалған күзетшілер ең алдымен құлайды. Аяушылық көрсететін де, аман қалдыратын да ешкім болмайды. Ерлер, әйелдер, бойжеткендер және жас балалар бірге қырылады». Ұлы күрес, 656.

1989 жылы келген білімнің артуын келесі мақалада әрі қарай қарастырамыз.

«Сыртқы көріністің ар жағын көретін, барлық адамдардың жүректерін оқитын Құдай зор нұр алғандар туралы былай дейді: “Олар өздерінің моральдық және рухани жай-күйіне бола қайғырып, таңданбайды”. Иә, олар өз жолдарын өздері таңдады, және олардың жаны өздерінің жиіркенішті істерінен ләззат табады. “Мен де олардың адасуларының өзін таңдаймын, әрі бастарына өздері қорыққан нәрселерді түсіремін; өйткені Мен шақырғанда, ешкім жауап бермеді; Мен сөйлегенде, олар құлақ аспады;

керісінше, олар Менің көз алдымда зұлымдық жасады, әрі Маған ұнамайтынды таңдады”. “Құдай оларға өтірікке сенулері үшін күшті адасуды жібереді”, өйткені олар құтқарылулары үшін “ақиқатқа деген сүйіспеншілікті қабылдамады”, “қайта, әділетсіздіктен ләззат алды”. Ишая 66:3, 4; 2 Салоникалықтарға 2:11, 10, 12.

«Көктегі Ұстаз былай деп сұрады: “Шын мәнінде сен дүниелік саясатқа сай көптеген істерді атқарып, Ехобаға қарсы күнә жасап жүргеніңе қарамастан, өзінді дұрыс іргетастың үстіне құрып жатырмын және Құдай менің істерімді қабылдайды деп көрсетуінен ақыл-ойды арбайтын одан да күшті қандай алдамшы нәрсе болуы мүмкін? О, бұл — бір кездері ақиқатты таныған адамдар тақуалықтың рухы мен құдіретінің орнына оның сыртқы түрін қателесіп қабылдағанда; шын мәнінде бәріне мұқтаж бола тұра, өздерін баймын, дүние-мүлкім көбейді, еш нәрсеге мұқтаж емеспін деп санағанда, саналарды билеп алатын ұлы алдау, еліктіргіш адасу.”» Testimonies, 8-том, 249, 250.